

ПРОТОКОЛ

№ 1767

гр. Пловдив , 15.04.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на петнадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Георги Р. Гетов

при участието на секретаря Христина А. Борисова и прокурора Магда Иванова Симеонова (РП-Пловдив)
Сложи за разглеждане докладваното от Георги Р. Гетов Наказателно дело от общ характер № 20215330201326 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

РАЙОННА ПРОКУРАТУРА-ПЛОВДИВ – редовно призована, се представлява от прокурор М.С..

ПОДСЪДИМИЯТ А. Й. М. – редовно уведомен от предходното съдебно заседание, се явява лично и с упълномощения си защитник адв. В.В., с пълномощно от досъдебното производство, който е редовно призован.

ПОСТРАДАЛАТА Н. А. Я. – редовно уведомена от предходното съдебно заседание, не се явява. Представлява се от упълномощения си повереник адв. К.Е., с пълномощно по делото, който е редовно уведомен от предходното съдебно заседание.

Съдът напомня на участниците по разпоредителното заседание, че по делото е постъпила молба от пострадалата Я. с искане за конституиране като частен обвинител по делото.

ПРОКУРОР: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

АДВ. Е.: Да се даде ход на разпоредителното заседание. Поддържа молбата за конституиране на пострадалата като частен обвинител.

АДВ. В.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

ПОДС. М.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

СЪДЪТ, след съвещание и като взе предвид становищата на страните, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на разпоредителното заседание, като пострадалата е редовно призована, не се явява без да сочи уважителна причина и без да е поискала отлагане на делото, както и се представлява от упълномощения си повереник, поради което

пречка за даване на ход не е налице.

Така мотивиран,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ.

СНЕ СЕ самоличността на подсъдимия:

А. Й. М. – роден на *** в гр. П., б., б.г., живущ в ***, със средно образование, работещ, неженен, неосъждан, ЕГН: *****.

СЪДЪТ разясни на подсъдимия правата му по чл. 55 от НПК и правото да участва в обсъждане на въпросите на разпоредителното заседание.

ПОДС. М.: Разбирам правата си.

СЪДЪТ разясни на пострадалата чрез нейния повереник правата ѝ по чл. 76 и чл. 84 от НПК.

АДВ. Е.: Поддържам молбата за участие като частен обвинител.

ПРОКУРОР: Получих съобщение за насрочване на разпоредителното заседание, ведно с препис от разпореждането на съда и съм уведомен за въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК преди повече от 7 дни.

АДВ. Е.: Преди повече от седем дни сме получили съобщението за насрочване на разпоредително заседание и препис от разпореждането на съда и сме уведомени за въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК. Пострадалата Я. също е получила съдебните книжа преди повече от 7 дни.

АДВ. В.: Преди повече от седем дни съм получил съобщението за насрочване на разпоредително заседание и препис от разпореждането на съда и съм уведомен за въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК.

ПОДС. М.: Получих копие от обвинителния акт, съобщение за насрочване на разпоредителното заседание, към което имаше копие на разпореждането на съда и съм уведомен преди повече от 7 дни за въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК.

СЪДЪТ разясни на страните разпоредбата на чл. 248, ал. 3 от НПК, като им указа, че всички възражения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които не са поставени на обсъждане в разпоредителното заседание или които са приети за несъществени, не могат да се правят в съдебно заседание на първоинстанционния, въззивния и касационния съд.

ПРОКУРОР: Наясно съм, разбирам последиците.

АДВ. Е.: Наясно съм, разбирам последиците.

АДВ. В.: Наясно съм, разбирам последиците.

ПОДС. М.: Наясно съм, разбирам последиците.

СЪДЪТ разясни на страните правото им на отвод срещу състава на съда, прокурора, защитниците и съдебния секретар.

ПРОКУРОР: Нямам искания за отводи.

АДВ. Е.: Нямам искания за отводи.

АДВ. В.: Нямам искания за отводи.

ПОДС. М.: Нямам искания за отводи.

ПРИСТЪПИ се към обсъждане на въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК.

ПРОКУРОР: Делото е подсъдно на Районен съд – Пловдив. Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство. На досъдебното производство не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия или на пострадалата. Не са налице са основанията за разглеждане на делото по реда на особените правила. Разглеждането на делото при закрити врати не се налага, както и привличането на резервен съдия, съдебни заседатели, назначаване на защитник и останалите субекти по т. 5 на чл. 248, ал. 1 НПК. Взематата по отношение на подсъдимия мярка за неотклонение „подписка“ следва да се потвърди. По отношение на депозираната молба за конституиране на пострадалата като частен обвинител считам, че същата е своевременно предявена, отговаря на изискванията на закона и считам, че пострадалата Н. А. Я. следва да бъде конституирана като частен обвинител.

Моля да насочите делото с призоваване на лицата в списъка-приложение към обвинителния акт.

АДВ. Е.: В отговор на въпросите на разпоредителното заседание изразявам следното становище: по т. 1 считам, че делото е подсъдно на Районен съд – Пловдив; по т. 2 считаме, че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство; по т. 3 относно това дали е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, пострадалата или нейните наследници, аз считам, че има известно противоречие между фактическата обстановка, която е описана в обвинителния акт, и диспозитивната част на същия. В диспозитивната част на обвинителния акт е визирано едно деяние по чл. 216 от НК, но в обстоятелствената част на стр. 1 и на стр. 2 се описва как е имало силен шум, тропот, идващ от улицата, механизма на счупване на автомобила със скачане, чуване и блъскане, събуждане на хора. Посочени са трима свидетели, които били в апартамента на ***, но няма съмнение, че тази среднощна шумотевица, разправията, викането на органите на МВР, неизбежно е увредило спокойствието, тишината и е предизвикало възмущение на много граждани, живущи на същия адрес. Така че за мен има данни и за извършено престъпление по чл. 325 от НК, което е извършено в съвкупност с деянието по чл. 216, ал. 1 от НК. Вярно е, че от прокурора зависи кой да предаде на съд, за какви престъпления, но за обвинителния акт има изисквания в НПК.

Фактичката обстановка, която е описана, касае и диспозитива на обвинителния акт и в тази фактическа обстановка има сериозни данни, безспорни и за нарушаване на общественния ред и спокойствие, за извършено по мое мнение дръзко хулиганство по чл. 325 от НК. Дали ще бъде по ал. 1 на чл. 325 от НК или по ал. 2 на чл. 325 от НК това към настоящия момент няма значение, но става въпрос според мен и за хулигански действия, които представляват престъпление от общ характер по чл. 325 от НК и за които няма отговор чрез този обвинителен акт. Съобразно практиката на съда в други подобни случаи, когато има противоречие между обстоятелствената и диспозитивна част на обвинителния акт, се приема, че е извършено, осъществено това процесуално нарушение на досъдебното производство, което може да бъде отстранено.

По т. 4 предоставям на съда в зависимост от това дали ще направят искане или не от другата страна. По т. 5 не считам, че има основания за назначаване на резервен съдия, съдебен заседател, защитник, тълковник, преводач или за извършване на съдебни следствени действия по делегация. По т. 6 за мярката за процесуална принуда нямам изисквания, да остане същата. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Поддържам молбата за конституиране на доверителя ми като частен обвинител.

За т. 3 правя изрично искане да бъде прекратено съдебното производство и да бъде върнато делото на прокурора за отстраняване на допуснатото съществено отстранимо нарушение. Считам, че когато има противоречие между обстоятелствената част и диспозитивната част на обвинителния акт съдът, като констатира това, следва да прекрати съдебното производство и да върне делото на прокурора за отстраняване на допуснатото противоречие.

АДВ. В.: Делото е подсъдно на Районен съд – Пловдив. Считам, че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Според нас не са допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на правата на подзащитния ми или на пострадалата.

По отношение на взетото становище от защитника на пострадалата аз не считам, че са налице основания за прекратяване и връщане на делото по тези основания, които посочи адв. Е.. Действително в обвинителния акт са посочените такива действия на моя подзащитен, но в събраните по делото доказателства има разпитани свидетели, никъде не се твърди и няма техни изявления, че са възприели тези действия за хулигански. Не мога да възприема обстоятелството, че извиканият полицейски екип води до мнение и становище за наличието на хулигански действия. Поради тази причина считам, че с оглед така установената фактическа обстановка не съществува противоречие между обстоятелствената част и диспозитива на обвинителния акт.

Считам, че не са налице условия за разглеждане на делото при закрити

врати, както и причина за привличане на резервен районен съдия и съдебен заседател, за назначаване на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация.

Няма основания за промяна на взетата спрямо подзащитния ми мярка за неотклонение. Нямам искане за събиране на нови доказателства към този момент.

По отношение на подаденото заявление от страна на Н. А. Я. за конституирането ѝ като частен обвинител считам, че същото е подадено своевременно, съдържа необходимите от закона реквизити и следва да бъде уважено.

Моля да насрочите дело за разглеждане по общия ред като призовете лицата, които са описани в списъка-приложение към обвинителния акт.

ПРОКУРОР: Относно искането за прекратяване на производството и връщането на делото в досъдебната фаза считам, че същото е неоснователно и Ви моля да го оставите без уважение.

Считам, че не са налице разминавания в обстоятелствената и диспозитивната част на обвинителния акт, което да се явява съществено и отстранимо процесуално нарушение на процесуалните правила и което да е довело до ограничаване правата на обвиняемия или на пострадалата, предвид което Ви моля да оставите искането без уважение.

ПОДС. М.: Съгласен съм с всичко, което каза адв. В.. Изрично заявявам, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на правата ми. По искането на Н. А. Я. за конституирането ѝ като частен обвинител считам, че няма пречка. Искам делото да се гледа по общия ред, с призоваване на свидетелите и вещите лица. Нямам възражения по мярката. Нямам искания за събиране на доказателства.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след тайно съвещание, като взе предвид становищата на участниците по разпоредителното заседание и като съобрази въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, намери следното:

Делото, с което е сезиран съдът, е подсъдно на Районен съд – Пловдив.

Не са налице основания за прекратяване или за спиране на наказателното производство.

По т. 3 от чл. 248, ал. 1 от НПК беше направено възражение от повереника на пострадалата за допуснато съществено и отстранимо нарушение на процесуалните правила, като беше формулирано искане да бъде прекратено съдебното производство и делото да бъде върнато на прокурора. Съдът намира, че възражението е неоснователно, доколкото съгласно и диспозитива, и обстоятелствената част на обвинителния акт повдигнатото обвинение е за престъпление по чл. 216, ал. 1 от НПК. В обстоятелствената част на обвинителния акт има изложени твърдения за това как прокурорът

твърди да е извършено престъплението.

Обстоятелството дали от така описаните факти би могло да се изведе предположение за престъпление с различна правна квалификация, е извън преценката на съда на този етап от процеса, която е ограничена именно от обвинението, повдигнато с обвинителния акт.

В тази връзка съдът не би могъл да върне делото на досъдебното производство по съображения, че от описаните твърдения се извеждат данни за евентуално различно престъпление, от това, за което е повдигнато обвинението, тъй като съдът няма правомощия да указва на прокурора нито какво обвинение да повдига, нито спрямо кое лице, а и въобще дали следва да бъде повдигнато обвинение.

Въпросът така описаните и инкриминирани чрез обстоятелствената част на обвинителния акт факти дали се подвеждат под даден състав на престъпление и ако да - кой е той, е въпрос по същество, по който съдът дължи отговор с крайния си съдебен акт. На фазата на разпоредителното заседание единствено се преценява годността на обвинителния акт да послужи като основание за предаване на лицето на съд по едно ясно, конкретно и непротиворечиво обвинение. Затова преценката е ограничена единствено до твърдения.

В конкретния случай, както беше посочено, спрямо подсъдимия М. е повдигнато обвинение за престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК. Следователно признак от състава на престъплението, който трябва да бъде описан в обвинителния акт, е конкретната чужда движима или недвижима вещ, за която се твърди да е била противозаконно унищожена. В случая в обвинителния акт за тази вещ е посочено да представлява лек автомобил с марка и модел „Хюндай И30“. Вещта е индивидуализирана освен с марката и модела си и чрез посочване на регистрационния ѝ номер.

Общо в обвинителния акт – в обстоятелствената част и в диспозитива, регистрационният номер е посочен 14 пъти. Съдът обаче констатира, че регистрационният номер на автомобила е противоречиво описан в обвинителния акт. В 8 от тези 14 пъти е посочено, че инкриминираният автомобил е „Хюндай И30“ с рег. № ***, а в останалите шест пъти се твърди, че регистрационният номер на същия автомобил е № ***.

Следователно категорично има допусната грешка при индивидуализирането на предмета на престъплението, тоест на състомерен признак. Касае се за грешка при изписването на цифри и в този смисъл според настоящия състав тя може да се определи като техническа грешка. Въпреки това съдът приема, че в случая е неприложим институтът на чл. 248а от НПК, тъй като последният изисква освен грешката да е фактическа, то тя да бъде и очевидна. Това ще е така, когато след прочита на целия обвинителен акт и констатиране на грешката, няма никакво съмнение каква е била действителната воля на прокурора. В конкретния случай обаче, единствено ограничавайки се до твърденията в обвинителния акт, за съда остава неясно кой е действителният регистрационен номер на автомобила – този, който е

посочен осем пъти, или този, който е изписан шест пъти в обвинителния акт. За да се отстрани фактическа грешка, това би изисквало да се прибегне към съобразяване на доказателствата по делото, но на разпоредителното заседание съдът не следва да извършва преценка на доказателствата, а да прецени дали обвинителният акт с оглед конкретното му съдържание дава ясно и несъмнено описание на престъплението, в което подсъдимият е обвинен.

В заключение съдът намира, че посочването само на марка и модел на автомобила, не би било достатъчно, за да се приеме, че е постигната надлежната му индивидуализация. Очевидно и прокурорът е бил на това мнение, тъй като не инцидентно, а навсякъде наред с марката и модела е вписан и регистрационният номер на автомобила.

Не са посочени други индивидуализиращи данни за превозното средство като например номер на рама, което въобще не е задължително, но ако беше сторено, би могло да се приеме, че порокът е саниран. В случая обаче няма как само от марка и модел на автомобила да се приеме това изискване да е било изпълнено.

Доколкото, каза се, че се касае за съставомерен признак, то съдът приема, че констатираното противоречие внася неяснота относно предмета на престъплението, а така и нарушава правото на защита на подсъдимия. Нарушението е съществено по смисъла на чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК, но от друга страна, то е отстранимо, което налага съдебното производство да бъде прекратено, а делото да бъде върнато на досъдебната фаза за отстраняване на това нарушение.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че в обвинителния акт непоследователно и противоречиво е описан и регистрационният номер на другия автомобил, който е с марка „Мерцедес“. С последния обаче не се обозначава признак от състава на престъплението и в този смисъл само по себе си това несъответствие не би представлявало основание за връщане на делото на досъдебната фаза. Доколкото делото се връща на друго основание, то обаче би следвало да бъде отстранено и това противоречие. То се изразява е това, че на няколко места регистрационният номер на лекия автомобил „Мерцедес“ е вписан като ****, а на други - като *****.

Доколкото съдът констатира основание за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на досъдебната фаза, то освен по мярката за неотклонение не следва да се произнася по останалите въпроси на разпоредителното заседание, включително по искането на пострадалата за конституиране като страна по делото.

В случая мярката за неотклонение е подписка. Съдът намира, че тя е правилно определена и изпълнява надлежно целите си. Не са налице основания за нейното изменение или отмяна, поради което мярката следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран,

СЪДЪТ

О П Р Е Л О Ж Е Н И Е

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 1326/2021 г. по описа на Районен съд – Пловдив, ХХІ наказателен състав.

ВРЪЩА делото на Районна прокуратура – Пловдив за отстраняване на констатираното в мотивната част на определението на съда отстранимо съществено процесуално нарушение.

Определението подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок от днес пред Окръжен съд – Пловдив по реда на глава XXII от НПК.

ПОТВЪРЖДАВА взетата спрямо обвиняемия А. Й. М. мярка за неотклонение „подписка“.

Определението подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок от днес пред Окръжен съд – Пловдив по реда на глава XXII от НПК.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10:03 часа.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____

Секретар: _____